

[Egon Jensen]

for dette forslag. Jeg betragter det også nærmest som et forslag ud ad vinduet. Der er ingen realitet i det og ingen mulighed for vedtagelse; det vidste venstre på forhånd, og derfor kunne man risikofrit fremsætte det.

Hagen Hagensen (KF):

Det konservative folkeparti var imod særskatten på landbruget, da den blev trumfet igennem i december 1979, og vi har ikke ændret vort syn på denne lovgivning siden da. Vi mener, at der er lagt en særskat på landbruget, som landbruget ikke kan og ikke bør tåle.

Hr. Egon Jensen roste sig af, at man ville hjælpe landbruget, men da det nu viser sig, at der er behov for hjælp, og at vi skal til at lappe på den ene og den anden måde, havde det så ikke været naturligt at lade være med at lægge denne særskat på landbruget, en skat, som i øvrigt giver ejendommeligheder på den ene og den anden måde? Jeg har så galt hørt om, at alt efter, om man dyrker juletræer eller pyntegrønt, kan beskatningsforholdene være forskellige. Der er også problemet med byzonejord og meget andet. Alt i alt er det en lovgivning, som ikke er velgennemtænkt, og vi vil gerne støtte venstre i at søge den ophævet. Om der måtte være oprævet en rate af skatten eller ej, er i og for sig ligegyldigt. Hvis der er sket urimeligheder eller uretfærdigheder – og det mener vi der er – støtter vi gerne, at loven søges ophævet.

Dohrmann (FP):

Når hele det danske erhvervsliv og herunder i særdeleshed landbruget er ramt af en krise – for høje omkostninger, for høje renter og flere andre ting – kan skylden placeres ét eneste sted, og det er her i folkettinget. År efter år har man pålagt erhvervslivet den ene byrde efter den anden, og derved er man endt i den situation, vi befinder os i i dag. Vi var imod, at særskatten blev gennemført før jul, og vi støtter det forslag, som her ligger på bordet. Jeg mener faktisk, at sagen har en så hastende karakter, at skatte- og afgiftsudvalget – og det har for resten allerede møde i morgen – uden videre kan afgive betænkning, sådan at forslaget kommer til afstemning her i folketingsalen, inden vi tager på sommerferie. Jeg kan ikke se nogen grund til, at der skal hugges meget pinde på det. Alle,

der har sat sig en smule ind i situationen, ved, at landbruget er ude i en krise. Vi ved, at der er landmænd, som går fallit hver eneste dag. Vi ved, at hvis man ikke ændrer tone, så bliver det i løbet af en årrække nødvendigt at importere smør til Danmark; vi kan ikke engang producere det smør, vi selv bruger. Derfor er der i allerhøjeste grad al mulig grund til, at folkettinget ser at komme i gang og får ophævet den særskat, som vi vedtog før jul. Og så skal jeg måske lige sige, at de, der allerede har betalt første rate, passende kunne få den tilbagesendt. Jeg forstår da udmærket, at mange går og trykker sig ved at betale. Man forstår, at disse mennesker synes, det er en urimelig byrde, der er blevet lagt på deres skuldre.

Rahbæk Møller (SF):

Dette forslag er desværre symptomatisk for den agitation, der føres fra en del landbrugeres side. Vi hører meget om, at landbruget er i krise. Samtidig møder vi krav om nedsættelse af grundskylden og klage over formueskatten. Sagen er jo, at en del af landbruget er i krise, nemlig den del, der har investeret inden for de sidste 4-5 år. Men sagen er også, at en stor del er meget velaflagt, specielt de landmænd, der var etableret før 1972 og kunne indkassere milliongevinster ved vores indtræden i EF. Sagen er også, at en del af landbrugsproduktionen er urentabel, nemlig en stor del af husdyrproduktionen, men denne produktion berøres jo ikke af grundskylden, der hviler på jorden. Husdyrproduktionens vilkår afhænger af noget helt andet, nemlig EFs prispolitik og den danske stats rentepolitik.

Socialistisk folkeparti har adskillige gange erklæret sig rede til at udforme en konstruktiv landbrugspolitik, der kan bringe dansk landbrug gennem krisen. Men der vil være tale om en solidarisk løsning, hvor de landmænd, der indkasserer de store gevinster, yder deres bidrag. Dette forslag er udtryk for det stik modsatte. Den velaflagte del af landbruget søger at skubbe de kriseramte landmænd foran sig i håb om at opnå fordele på det øvrige samfunds bekostning. Det ønsker socialistisk folkeparti ikke at medvirke til.

Aase Olesen (RV):